

LINDA NGUYEN / HS

oli jäänyt auton alle ja kuollut.

”Ihan helevethn kyllinäävää.

Miten se voi tapahtua juuri nyt? Minä olen kirjoittanut sen tapahtuvaksi!” Hämäläinen sanoo kuohuksissaan.

LIKSALAISLÄHTÖINEN Hämäläinen kokee tumman huimoin viijelämisen ja syrikille asioille nauramisen olevan tyyppillisiä lieksalaisuutta.

Vaikka hän itse ei ole asunut paikkakunnalla kohta kahteen kymmeneen vuoteen, omaa taustaansa kantaa silti tavalla tai toisella sitkeästi mukanaan.

”Kyllä varmaan pitäisi jotain muutakin identiteettiä löytää kuin se lieksalaisuus. Olisi jo ehkä aika uskoa, että en minä siellä enää asu eikä sitä Lieksaa, jossa minä asuin, ole enää olemassa.”

ROMAANISSA hahmot tuntuvat omaksuneen ajatuksen, että elämäntä on turha odottaa tuhkimotarinoita, sillä se tarjoaa vain pelkkää näköalattomuutta ja ankeutta. *Cinderella* ikään kuin haluaa sanoa, että tämä pieni kaupunki on sellainen, joka jauttaa ihmisten unelmat tuhkakasi.

”Mutta ehkä se tavoittelemisen arvoisin unelma ja onni onkin jo siinä, läheisissä ihmisissä”, Hämäläinen sanoo.

Hämäläinen itse haaveili nuorena porukkaan kuulumisesta.

”Minä haaveilin paljon omasta porukasta, jossa tulisi nähdäksesi ja ymmärtätyksi. Luulen, että sen takia olen alun perin teatterin pariinkin lähtenyt.”

OMAN tuhkimotarinsa ja paikkansa viihdejulkisuudessa Hämäläinen saavutti *Putous*-suosion siivittäväinä. Oliko se ihanaa vai kauheaa?

”Vähän niin kuin tuossa kirjassa, Cinderella-kuivakäymäläkin on lopulta vain ihan tavallinen huussi. Varmaan kaikissa unelmissa on niin, että ne vaikeutuvat hienommilta silloin kun niitä ei ole vielä saanut.”

Ihminen tottuu nopeasti ja asiat muuttuvat pian tavallisiksi.

”Sitte pitäisi jo jotain lisää saada, kirja tehtyä, ja sitten kun se kirja on tehty, niin on silleen että no mitäs nyt? Kun ei minulla ole vieläkään hyvä olla itteni kanssa. Kun ei mikään riitä”, Hämäläinen sanoo hörähtäen nauramaan.

Ylipäänsä julkisuudessa on Hämäläisen mukaan jotain samaa kuin asumisessa pienellä paikkakunnalla, jossa ”jokainen ohjaava auto kyllää viimeiseen asti, että kuka helkkari siellä oikein menee”.

”Aha noniin, siellä takki autki ollaan ja ompas nilkat paljaana ja menenpäs tuonne Siwan pihanaan kertomaan, että niin leuhkana kulki tuolla ja luuli olevansa joutain, finimpi kuin muut. Kun muutin pikkupaikkakunnalta pois, luulin, että ei tarvitse vastata enää kokea, koska ketään ei kiinnosta helvettäkään”, Hämäläinen sanoo.

”Mutta julkisuus aiheuttaakin vähän tuota samaa.”

► **Piivi Hämäläinen: Cinderella. Otava. 269 s.**

Kulka?

Piivi Hämäläinen

- Syntynyt Lieksassa 1985.
- Opiskellut elokuva-alan tukinnon Turun taideakatemiassa ja teatteri-ilmaisun ohjaajaksi ammattikorkeakoulu Metro-poliassa.
- Tuili tunnetuksi viihdeohjelma *Putouksesta*, jossa on ollut mukana yhteensä seitsemän kautta.
- Näytellyt mm. Kokkolan kaupunginteatterissa (2015–2016) ja Turun kaupunginteatterissa (2008–2013).
- Yksi päärooleista tv-sarjassa *Keisari Aarnio* (2018).
- Vakiojäsen viihdesarjoissa *Penkinämittäjät* (2020–) ja *Suunnestari* (2020–).

haastattelussa tarinan kissasta siksi, että jotain hyvin hämmentävää tapahtui äskettäin. Hänen siskonsa lemmitki nimittäin kaatosi samaan aikaan, kun romaani oli tulossa painosta. Hämäläisen äiti aavisteli pahaan, olhan tytär laittanut kirjansa kanteenkin kuvan haavoitunutta enkeliä esittävästä kissasta.

”En silloin viitsinyt sanoa äidille, että kirjani kissalle ei käy hyvin.”

Pari päivää ennen tätä haastattelua siskon kissa löytyi. Se

ne
ki
esi
ko
en